

Utætheden

»Vi vinder – hvis I vil, og hvis I vil, står jeres organisation bag jer«

Blikkenslager i storkollektiv:

Kom og hjælp mig, please

side 9-11

HELT KORT

Kommunale har stemt ja til OK med reallønsfald

Rør og Blikkenslagerforbundet har 148 medlemmer ansat inden for det kommunale område. 67 af dem deltog i urafstemningen om det såkaldte KTO-forlig. 54 stemte ja, 12 nej og 1 blank. Det betyder, at forliget nu er gældende overenskomst.

Ud af 17 københavnske medlemmer inden for overenskomstens område deltog otte i afstemningen, hvoraf seks stemte ja, mens to stemte nej.

Den nye overenskomst har en økonomisk ramme på 2,16 procent over to år. Med en forventet inflation på 1,7 procent i 2013 må det anses for sikkert, at kommunalt ansatte vsere kommer ud af overenskomstperioden med et reallønsfald.

Surt show, hmm, mon dog

Halvdelen af virksomhederne under DI (Dansk Industri) har siden 2008 en eller flere gange spist deres ansatte af med nulløsninger ved lokalforhandlingerne.

Jørgen Jensen, der er øverste direktør i Nilfisk-Advance, eller CEO (chief executive officer), som den slags bliver kaldt nu om dage, får i en udtalelse til DI Business det til at lyde, som om

han er ked af, at man også i hans egen virksomhed har haft held til at sætte lønudviklingen i stå.

»Det er naturligvis ikke noget, vi gerne gør. Vi har en differentieret tilgang til aflønning af medarbejdere og anerkender, at lønnen også er et element i at understøtte en high performance kultur. Men baggrunden var de hårde økonomiske tider, som gjorde at vi havde akut brug for at spare på omkostningerne, og til alt held var der stor forståelse for det hos vore ansatte.«

Massivt ønske om lettere optjening

Regeringens midlertidige justering af dagpengereglerne er ikke først og fremmest det, befolkningen ønsker. Det, der står øverst på dens ønskeliste, er en mildning af genoptjeningskravet fra de nuværende 52 ugers arbejde inden for to år til det halve eller til noget, der er endnu kortere.

Det fremgår af en undersøgelse som Analyse Danmark har foretaget blandt 2232 danskere.

Selv blandt de vælgere, der, hvis der var valg i morgen, ville stemme på partierne bag dagpengeforringelserne (V, K, Dansk Folkeparti, Liberal Alliance og Radiale), mener 59 procent, at genoptjeningskravet skal sættes ned til 26 eller 13 uger.

Godt nyt

Dansk Metal har registreret de første spæde tegn på, at den økonomiske krise er ved at slippe, som det hedder

på smede-sprog, sit jerngreb om den danske industri.

Til grund for optimismen ligger, at der ved de foreløbigt dog ret få tilendebagte lokale lønforhandlinger er opnået forbedringer på i gennemsnit 1,62 procent.

»Jeg ser tegn på, at man i virksomhederne vurderer, at der er plads til at give lønstigninger, og at der er en positiv udvikling i gang, hvilket for eksempel kan skyldes stigende produktivitet, siger forbundssekretær Keld Bækkelund Hansen fra Dansk Metal.

Tabte sager

Fundet på parkeringspladsen bag Bygefagenes Hus, Lygten 10. Antagelig tabt i forbindelse med 1. maj fejringen samme sted. Bundet, som så vidt vides ikke indeholder nøgle til et Franz Jäger pengeskab, kan afhentes hos bog- og nøgleholder Sussi Salmonsens.

Arbejds miljøet skranter stadig

Tal fra Det Nationale Forskningscenter for Arbejds miljø, NFA, viser, at man ikke har nået to nationale målsætninger.

Fra 2000 til 2005 skulle arbejdsulykker som følge af akutte overbelastninger være reduceret med 15 procent, men det er gået lige modsat. Tallet er i stedet steget med 32 procent.

Fra 2005 til 2010 skulle antallet af danskere, der oplevede smerter i muskler og skelet i forbindelse med arbejdet, reduceres med ti procent. Det endte med et fald på mindre end en tiendedel, 0,8 procent. Målet blev således ikke nået, konkluderer Arbejdstilsynet i en evalueringsrapport.

Utætheden

40. årgang nr. 3 maj 2013

Ucensureret blad udgivet af
Rør og Blikkenslagernes
Fagforening af 1873
Lygten 10, 2400 NV
Telefon: 3583 2422
Telefax: 3583 2421
E-mail: kbh@blikroer.dk
Hjemmeside: www.rorogblik.dk

Ansvarshavende redaktør:

Bjarne G. Petersen.

E-mail: bgp@blikroer.dk

Redaktion:

Journalist Ivan Enoksen (DJ)

E-mail: ive@blikroer.dk

Oplag: 3400

Tryk: Rosenberg Bogtryk i Ballerup

Afleveret til postvæsenet:

29. maj 2013

Deadline for næste nummer:

15. august maj 2013

FORSIDEN

Jes Brandt, gennem 35 år selv-lært og glad blikkenslager på storkollektivet Svanholm Gods, håber på snarlig aflastning.

Svar på spørgsmålet 'skrap møster - hvem er hun?' fra side 18: Hanne Reintoft, socialrådgiver, forfatter og tidligere folketingsmedlem for SF, VS og DKP. Gift med Knud Leihøj, forhenværende faglig sekretær i Rør og Blik.

LEDER

Redning eller hvad?

Regeringen blev sammen med Enhedslisten, kort før dette blad gik i trykken, enige om 'aftale om midlertidig arbejdsmarkedsydelse'. Aftalen betyder, at de, der mister deres dagpenget eller er under den særlige uddannelsesordning i 2. halvår af 2013, kan få dagpengene forlænget med op til 6 måneder frem til 31. december 2013.

Herefter kan ledige fra 1. januar 2014 få 'ny arbejdsmarkedsydelse', der giver 60 procent af den maksimale dagpengesats for enlige og 80 procent for forsørgere. Ordningen aftrappes frem mod andet halvår af 2016 for herefter at ophøre.

Den samlede periode for dagpenge, særlig uddannelsesyndelse og den ny arbejdsmarkedsydelse er maksimum fire år.

I regeringens forslag, som det så ud før forhandlingerne med Enhedslisten, var der lagt op til, at den nye arbejdsmarkedsydelse skulle finansieres via en forhøjelse af a-kasse kontingentet. Heldigvis blev den del af forslaget forhandlet væk, hvilket måske er det mest positive, der er at sige om den nye ordning, ud over, at det giver de berørte et vist, men absolut smalt forsørgelsesgrundlag.

Desværre løser den nye ordning ikke den tidligere VK regerings dagpenge-reforms problemer med hensyn til genoptjeningsretten. Den er uforandret et år, ligesom jobrotation, løntilskudsjob samt uddannelse stadig ikke tæller som arbejde til genoptjening af dagpengerettighederne. Med andre ord: Endnu en lappeløsning.

Vi må forlange, at der senest ved udgangen af 2015 ligger et forslag til en dagpengereform, der sikrer de ledige og som tager hensyn til konjunkturudsvingenes indvirkning på mulighederne for at finde arbejde og dermed genoptjene retten til dagpenge.

Det skal aldrig blive den enkeltes problem, at samfundet ikke formår at skaffe arbejdspladser nok.

*Bjarne G. Petersen, formand for
Rør og Blik København*

Er du enig i

- at uddannelse skal forlænge dagpengeperiode
- at jobrotation og løntilskudsjob skal tælle som arbejde til genoptjening af dagpengerettighederne
- at 26 ugers arbejde skal udløse en ny dagpenget - ikke 52 uger som i dag?

Så skriv under på:
www.facebook.com/dagpengeretten

SO F...ING SPECIEL

Københavnske tagspecialister har løst opgaven med at nedfælde vinduer i et integreret solcelletag på en måde, som har vakt international opmærksomhed

■ **REPORTAGE** Instruktioner og arbejdsstegninger var der ikke nogen af. Selv havde de aldrig stået over for en tilsvarende udfordring, og det var tvivlsomt, om andre havde. I hvert fald kendte de ikke til nogen.

Det var med andre ord jomfrueligt land, Claus Sommer og Steen Jørgensen betrådte, da de midt i marts steg til vejr for at lægge tag på en fire etagers nybygning i Østre Farimagsgade, hvor i sin tid Københavns Kommunehospital hørte hjemme, men hvor nu det samfundsvi-

denskabelige fakulteter ved Københavns Universitet residerer.

Det normale, når der etableres solceller på et tag, har været, at man starter med at lægge taget, som solcellerne derefter bliver monteret på, men her havde man at gøre med en integreret løsning. Tag og solceller i ét: Når det 240 kvadratmeter store tag er lagt, er solcellerne det også.

»Det havde vi ikke prøvet før, og da der ikke var nogen arbejdsstegninger at gå frem efter, måtte vi selv regne ud,

” Og så synes jeg jo også, at det på en tur gennem byen er stort at kunne pege op på for eksempel Det Kongelige Teater, Marmorkirken eller Slotskirken og sige til sine børn, at det der har far lavet. Det er noget andet end at sige til dem, at i det hus der har far sat fem nye toiletter op – og de sidder lige i skabet

Tre af Jeudan-sjakkets medlemmer - fra venstre: Thomas Plesner, Claus Sommer og Steen Jørgensen.

hvordan det kunne gøres,« fortæller Claus Sommer, der sammen med Steen Jørgensen har været gennemgående figurer i tagsjakkets fra Jeudan, som på et tidspunkt talte ni mand.

Tysk interesse

At regne ud, hvordan det integrerede tag skulle lægges, var én udfordring, men ikke den eneste og heller ikke den største. Den største lå i, at bygherren ønskede et antal ovenlysvinduer indsat, og det skulle være på en sådan måde, at de fuldstæn-

digt flugtede med taget/solcellerne.

»Det gjorde ikke arbejdet med at lave inddækning mindre kompliceret, men vi må på en eller anden måde have fundet ud af det. I hvert fald har firmaet, vi arbejder for, og nogle af de håndværkskolleger, vi arbejder sammen med, sagt, at de synes, at det er godt arbejde, vi har lavet,« fortæller Steen Jørgensen.

Passer det, at der også fra udenlandsk hold har været interesse for at se, hvordan I har løst opgaven?

»Vi har hørt, at der har været folk fra

Tyskland på besigtigelse, men vi har ikke selv truffet dem, så måske passer det slet ikke.«

Dedikerede specialister

Når nærværende blad når sine læsere i starten af juni, er Claus Sommer, Steen Jørgensen og de andre fra sjakkets formentlig i gang et andet sted i København. Hvis de er, foregår arbejdet garanteret i højderne. Det er nemlig der tagene, spirene og tårnene befinder sig, og det er arbejdet med den slags, de brænder for, medlemmerne af sjakkets fra Østre Farimagsgade og de øvrige 15-20 københavnske blikkenslagere, som regnes for dedikerede tagspecialister.

»Hvorfor det er fedt at være tagmand? Det er det, fordi du altid er ude i det fri og som regel har en fantastisk udsigt. Og så synes jeg jo også, at det på en tur gennem byen er stort at kunne pege op på for eksempel Det Kongelige Teater, Marmorkirken eller Slotskirken og sige til sine børn, at det der har far lavet. Det er noget andet end at sige til dem, at i det hus der har far sat fem nye toiletter op – og de sidder lige i skabet,« siger Thomas Plesner fra Claus Sommers sjak.

Kooperationen lukket ned i København

Københavns eneste kooperative vvs-virksomhed, Basen A/S, er ikke mere

■ **MEDARBEJDEREJE** Firmaet er opkøbt af Pilegaard-Henriksen A/S, en privatkapitalistisk Odense-virksomhed, der især beskæftiger sig med vvs og sprinklerarbejde.

Efter Basens overgang til privateje er der kun to kooperative vvs-virksomheder tilbage i Danmark: Blikkenslagerens Aktieselskab i Odense og Blikas A/S i Aalborg.

Den nye ejer skriver i en pressemeddelelse, at han fra det hidtidige samarbejde med Basen ved, at de to firmaer fagligt kompletterer hinanden, og at kemien mellem dem er god.

»Vi har kigget på muligheden med Basen gennem længere tid, og jeg er ikke i tvivl om, at vi med købet har endnu flere opgaver foran os specielt på det sjællandske marked,« udtaler direktør

Bo Jørgensen. Han oplyser, at alle arbejdspladser bevares, på nær i ledelse og administration, at Basen beholder sit navn, videreføres som separat afdeling i Pilegaard-Henriksen og bliver boende på adressen Farverland i Glostrup.

Sælgerne af Basen, den kooperative fællesorganisation AKF Holding, begrundede frasalget med en et år gammel beslutning om, at man vil være et rent ejendomsselskab.

Ud over vvs-delen af Basen har AKF Holding også skilt sig af med tømrer/snedker og glarmesterdelen.

Dobbeltrolle

Forbundsformand Max Meyer, Blik- og Rørarbejderforbundet, er lidt trist over, at landets største bysamfund har mistet sin eneste vvs-virksomhed, som byggede på arbejderkooperationens værdier. Overrasket er han dog ikke over, at det er endt sådan.

»Nu er det efterhånden ved at være en

del år siden, at vi afhændede vores aktier i Basen til AKF, men jeg kan stadig huske, hvor problematisk det nogle gange var både at være fagforening for de ansatte og medejer af virksomheden. I det ene øjeblik kunne vi stå overfor direktøren og sige til ham, at han havde at behandle vores medlemmer godt, gerne også bedre end andre, mens vi i det næste øjeblik foreholdt ham, at han skulle drive en rentabel virksomhed på markedsvilkår,« siger Max Meyer.

Dårlige erfaringer

Bjarne G. Petersen, formand for Rør og Blik, synes ikke tabet er stort, når han tager i betragtning, hvordan Basen har opført sig i rollen som arbejdsgiver.

»Det kan godt være, at det er os, der har dårlige erfaringer, kooperative virksomheder har aldrig været specielt imødekommende, ej heller over for de af vores medlemmer, som var kommet i klemme. Det skal siges, at på et tids-

punkt, da jeg var nystartet som faglig sekretær, havde jeg faktisk et meget godt samarbejde med dem om lærlinge, herunder også lærlinge, som var røget ud fra andre firmaer. Men i forhold til svendene, har Basen, som er den kooperative vvs-virksomhed, vi har haft i København, men nu ikke har mere, aldrig opført sig videre eksemplarisk, men nærmere mindre eksemplarisk end de fleste andre,« siger Bjarne G Petersen.

Bortvisning af TR og lærling

Pilegaard-Henriksen A/S har lagt hårdt fra land efter overtagelsen af vvs-delen af Basen.

22. maj bortviste virksomheden tilidsmand Carsten Søren og vvs-lærling Kevin Persson, som på daværende tidspunkt manglede fire måneder af sin læretid, og som nu, fordi der er tale om en bortvisning, er afskåret fra at gøre uddannelsen færdig via skolepraktik.

Rør og Blik er gået ind i sagen, idet fagforeningen vurderer, at bortvisningen på det foreliggende grundlag er usaglig og urimelig

Det foreliggende grundlag er, at Carsten Sørensen og Kevin Persson 8. maj, dagen før Kristi Himmelfartsdag, var beordret på overarbejde. De gik hjem fra arbejde ved normal arbejdstids ophør kl. 15.00 og mødte ind igen ud på aftenen.

Som betaling for overarbejdet samt kompensation for ulemperne ved at blive kaldt på arbejde igen mere end fem timer efter normal arbejdstids ophør, og i øvrigt efter aftale med firmaets overmontør, beregnede de sig seks timers overarbejde.

Det sendte de nye ejere af Basen helt op i det røde felt.

I bortvisningsskrivelsen får lederen af Basens vvs-afdeling Kristian Olsen det således til, at de to har gjort sig skyldig i »'grov misligholdelse og bedrageri'«

Rør og Blik har begæret sagen bragt til mægling. Mæglingssmødet er i skrivende stund endnu ikke berammet.

Hva' ska' vi gøre?

40 kroner i timen, 60 timers arbejdsuge og en køjeseng – og så måske endda snydt for betalingen. Patrulje fra Rør og Blik mødte fire frustrerede polske arbejdere på aktionsdagen mod social dumping

■ **SOCIAL DUMPING** Krimsvvej 29 på Amager om morgenen torsdag den 23. maj. Fire polske arbejdere går og pakker arbejdspladsen ned. De venter på, at manden med pengene skal komme og afregne, så de kan komme hjem til fædrelandet. Polakkerne virker utålmodige og frustrerede. Kommer han overhovedet, de virker ikke sikre, de stakkels mennesker.

En patrulje fra aktionsdagen mod social dumping, bestående af blikkenslagerne Henrik Lund og Kjeld Albretsen, er ankommet til pladsen. De fire polakker er først sky og umeddelsomme, men åbner op, da en tilkaldt polsk tolk sammen med faglig sekretær Allan Leegaard fra Rør og Blik støder til. Polakkerne fortæller, hvad de har lavet, hvad de har fået for det og hvordan deres vilkår i øvrigt har været.

De har, fremgår det, været på pladsen i 13 uger, arbejdet 60 timer om ugen, 10 timer om dagen, søndag undtaget, og fået lovnin g på, hvad der svarer til 40 kroner i timen for deres ulejlighed. Et dansk tømrerfirma har holdt dem med

værktøj og vist også holdt øje med deres tidsforbrug for den svenske rigmand, som ejer ejendommen Krimsvvej 29.

De fire har været indlogeret i to skurvogne. Tre af dem i den ene, hvor de har ligget i køjesenge, mens fjerdemanden, formentlig sjakbajsen, har haft den anden for sig selv.

Fine forhold? Ikke efter danske forhold og knapt nok heller efter polske. Bortset lige fra timelønnen på de 40 kroner, som er bedre end den, de fire kunne have fået ved tilsvarende arbejde i det udkantsområde i Polen, hvor de stammer fra.

»Jeg har oplevet det, der var værre end det, de polske kammerater her har været udsat for. Men ikke desto mindre er der tale om social dumping, som vi skal have stoppet, hvis vi ikke alle sammen skal ende med at sove i køjesenge og tjene 40 kroner i timen. Heldigvis ser regeringen og myndighederne med alvor på problemet, men når forhold som dem på Krimsvvej kan forekomme, så har vi lang vej endnu,« siger faglig sekretær Allan Leegaard, Rør og Blik København.

Ingen buh-råb i Byggefagenes Hus 1. maj

I modsætning til statsminister Helle Thorning-Schmidt og andre ledende socialdemokrater, som blev mødt med mishagsytringer, hvor de kom frem på arbejdernes kampdag, fik partikammeraten, forsvarsminister Nick Hækkerup (S) en relativ venlig behandling, da han talte på de seneste års bedst velbesøgte 1. maj arrangement i Byggefagenes Hus.

Formanden for Rør og Blik, Bjarne G. Petersen, rettede i sin velkomst til 1. maj festlighederne en henstilling til deltagerne, ligesom han – på givnen foranledning – kom med en forklaring på, at årets gæstetaler var Nick Hækkerup.

»Jeg er af flere blevet spurgt, hvordan i alverden vi kan finde på at invitere en socialdemokrat, og tilmed et medlem af regeringen som gæstetaler. Dertil har jeg svaret, at vi har en aftale med vores medarrangør, Malernes Fagforening, om, at vi på skift inviterer repræsentan-

ter for S, SF og Enhedslisten. I 2011 talte Villy Søvnal fra SF, sidste år var det Finn Sørensen fra Enhedslisten, og i år er det derfor socialdemokraternes tur. Jeg opfordrer til og forventer, at I giver Nick Hækkerup samme gode behandling, som de foregående års talere har fået,« sagde Bjarne G. Petersen.

Om Nick Hækkerup helt fik det, altså samme gode behandling, lader sig svært afgøre, men han havde ørenlyd, der blev ikke buhet af ham, men det var nu heller ikke sådan, at forsamlingen var ved at koge over af begejstring over en tale, hvori Nick Hækkerup fastholdt, at regeringen ikke fører ren blå politik, men kun lidt blå politik.

Nick Hækkerups forklaring på, at regeringens politik altså har en blålig tone lød sådan her:

»Det er først og fremmest, fordi Socialdemokratiet ikke har 90 manda-

ter alene. Vi har ikke flertal for vores partiprogram. Derfor må vi bøje os. Ikke for at opnå det rene, røde resultat, men for at trække Danmark lidt mere i vores retning.

Men vi fører også den politik, vi fører, fordi vi jo ikke kan være 100 procent sikre på, at vi kan bevare regeringsmagten efter næste valg. Der kan komme andre til på et tidspunkt, og så er det altså en god ide at have lavet brede aftaler, som ikke lige bliver lavet om. Aftaler, som giver ro og tryghed i samfundet. Derfor er det sådan set et mål i sig selv at have de blå partier med i de større reformer og aftaler, vi laver. Det kræver selvfølgelig kompromisser,« udtalte Nick Hækkerup.

Se foto-reportage fra 1. maj på bladets bagside

Var det noget at blive gods-blikkenslager?

Storkollektiv 55 km fra København leder efter en, der kan vvs-faget og er parat til at flytte sammen med mange andre og dele økonomi med dem

■ **REPORTAGE** Jes Brandt på 71 år har de seneste 35, halvdelen af sit liv altså, boet i kollektivet Svanholm Gods og virket som stedets selvlærte blikkenslager. Det har han tænkt sig at blive ved med, blot håber han på, helst meget snart, at få mulighed for at lette foden fra gaspedalen.

Det forudsætter, at der ude i samfundet findes en fagkyndig person, som vil aflaste ham, være en del af kollektivet og indgå i dets bygningsgruppe som vvs'er. Stillingen er slået op og kan ses på www.svanholm.dk.

»Folk, der kan mure, tømre og male, har vi ikke haft svært ved at tiltrække, men det er, trods gentagne forsøg, ikke

lykkedes kollektivet at finde en blikkenslager,« siger Jes Brandt, der beder til, at denne gang i så henseende bliver lykkens gang.

Jes Brandt var med i gruppen, som i 1978 købte Svanholm Gods og startede kollektivet af samme navn.

Om de nærmere omstændigheder, fortæller han:

»Jeg er udlært som cykel- og knal-lertmekaniker, boede i parcelhus og arbejdede sammen med mine to brødre i vores fars forretning på Kongelundsvej på Amager. Efter en skilsmisse havde jeg brug for at slikke sårene og tog på Kolding Højskole, hvor jeg hørte om projekt Svanholm og tænke, at det lød

som noget, jeg gerne ville være med til.«

Intet bollerum, men et godt liv

Hvad er det, en interesseret blikkenslager skal gøre sig klart, inden han tager det spring, Jes tog i slut-halvfjerdserne?

»Han skal ville det, virkelig, ikke for pengenes skyld, men fordi han kan se sig selv i de værdier, Svanholm bygger på: fælleskab, lighed, nærhed, bæredygtighed, økologi og en livsførelse, der ikke bare drejer sig om at forbruge. For mit eget vedkommende må jeg sige, at det har virket, jeg har haft 35 meget dejlige år på Svanholm, og jeg regner med at blive her, til jeg falder om og skal bæres ud,« siger Jes Brandt.

Utæthedens læsere er mænd og håndværkere, så mon ikke Jes Brandt har forståelse for, at den udsendte journalist bliver nødt til at spørge, om der er bollerum på Svanholm, som det jo, ifølge mytologien, hører sig til i kollektiver fra de frigitte 70'ere?

»Alle blev skilt dengang, men bollerum, det har vi nu aldrig haft. I det hele taget må man nok sige, at vi er blevet mere borgerlige med årene. Flere familier end før bor for sig selv, mens færre bor sammen i kollektiver. Desuden er der indenfor rammerne af vores fællesøkonomi givet plads til personlige prioriteringer ved, at 20 procent af ens bruttoindkomst er til egen disposition. Tidligere gik alle indkomster ubeskåret i den fælles kasse, hvorfra man så fik lommepenge« siger Jes Brandt, for hvem 20 procent af indkomsten fra en tre dages arbejdsuge og folkepensionen udgør 4000 kroner.

Kan du klare dig for det?

»De basale udgifter afholdes over fællesøkonomien, men derfor kan der da godt opstå lavvande i kassen. Hvis det skyldes forhold, man ikke selv er herre over, for eksempel høje medicinudgifter eller en voldsom tandlægeregning, kan man søge om hjælp fra en særlig pulje,« fortæller Jes Brandt.

Faglige udfordringer

Opgaven for den nye blikkenslager, som kollektivet på Svanholm håber at kunne tiltrække, er, sammen med de øvrige medlemmer af bygningsgruppen,

at vedligeholde og forny bygninger og installationer. Der er en del at holde øje med: egen vandforsyning, vindmølle, rensningsanlæg, solcelleanlæg og flisfyr. Dertil kommer 13.617 m² driftsbygninger og 3675 m² boliger.

»Jeg har mest lavet vvs-arbejde i tilknytning til kollektivets boliger, saniteter og rør og den slags, mens andre har taget sig af de mere teknisk betonedede funktioner på de store anlæg. Deres og mine forhåbninger til den nye vvs'er er, at han også kender til den side af sagen,« siger Jes Brandt.

Hvis en eventuel ansøger til vvs-jobbet bringer kone eller kæreste med, og hun ikke har et job ude i det store samfund, vil I så også kunne rumme hende?

»Ja, hvis hun kan noget, vi har brug for. Lige nu skulle hun kunne noget med et køkken, det kunne også være en pædagog til vores egen børneinstitution. Fint ville det også være, hvis vedkommende havde en landmandsuddannelse, eller var fabelagtig god til regnskaber. Vi er blevet sådan lidt mere professionelle med tiden. I gamle dage, når man sagde, at det eller det ville man gerne lave, ja, så fik man lov at prøve. Sådan gør vi ikke mere, i dag vælger vi ud, og hvis vi ikke kan få det rigtige, så ansætter vi en ude fra.«

Kunne det ende med at blive løsningen på jeres problem med at finde en vvs'er?

Ja, det kunne det vel, men vi vil helst have en, som på lige fod kan indgå i vores bygningsgruppe, hvor vi i øvrigt har det rigtig godt med hinanden. I gartne-

riet har vi en kvindelig agronom ansat, som forfærdelig gerne vil flytte ind, og da hendes mand er vvs'er, så jeg lige lyset, og jeg har skam også snakket med ham, men det ville han bare ikke være med til, det kunne jeg hurtigt mærke.

En pin up på væggen hører sig til

Utæthedens udsendte bemærker, at der i byggerigruppens samlingsstue hænger en kalender med meget let påklædte damer, og vil godt vide, hvordan kvindelige kollektivister ser på den sag.

»De er godt nok ikke vilde med det, men vi i gruppen er enige om, at den hører sig til. Hvis den bliver taget ned, hvilket er sket, kommer den omgående op igen. Det er nu ikke noget stort issue, men handler mest om venskabeligt drilleri,« siger Jes Brandt, som bliver 72 næste gang.

Utæthedens udsendte bemærker, at han ser yngre ud.

»Tak skal du have. Jeg synes, jeg har et godt liv, bor et fantastisk sted, er sammen med mange søde mennesker og at mit arbejde sjovt, for jeg kan godt lide at betjene, jeg bliver glad af at gøre andre glade.«

Jeg har hørt, at man spiser godt på Svanholm, er det sandt?

Også i den grad. Når jeg spiser på restaurant inde i København, tænker jeg hver gang, at det kunne jeg have fået meget bedre derhjemme,» siger Jes Brandt

Foto – øverste række fra venstre:

- 1) Jes Brandt i skuret sammen med nogle af kollegerne fra bygningsgruppen.
- 2) Jes Brandt i boilerrummet.
- 3) Svanholm har egen børneinstitution.
- 4) Japansk volontør.
- 5) Godsets hovedbygning.
- 6) Hovedbygningens badside.
- 7) En del af kollektivets indtægter kommer fra stort kvæghold.
- 8) En-familiebolig la Svanholm.
- 9) Udsnit af spisesal for op til 120 personer.

Svanholm Gods – kort fortalt

Svanholm Gods ligger i Hornsherred mellem Frederiksværk og Skibby med 55 km til København.

Kollektivet tæller 85 voksne og 56 børn. Halvdelen af de voksne arbejder ude i samfundet, mens den anden halvdel arbejder på de indre linjer.

For såvel ude- og hjemmearbejdende gælder, at de beholder 20 procent af deres bruttoløn. De resterende

80 procent går til dækning af en række fælles og faste udgifter.

Det drejer sig om følgende poster: Skat, husleje, kost, husstands- og ulykkesforsikringer, porto og kontorartikler, rengørings- og hygiejneartikler, ydelser på privat gæld, institutionspladser til børnene, børnebidrag ud af huset, lommepenge til børnene, fælles festarrangementer og pensions-

indbetalinger, 50 procent af kontingent til a-kasse og fagforening samt 70 procent af udgifterne til transport til og fra udearbejde. Desuden er det sådan, at fællesøkonomien i et vist omfang dækker udgifter i forbindelse med større gæstebud så som bryllup, barnedåb, runde fødselsdage og lignende.

Der er skidt i kanelen

Regeringens vækstpakke indeholder en række tiltag, som vil forbedre beskæftigelsen i byggeriet, og det er godt og nødvendigt, men finansieringen er helt i skoven, mente Rør og Blik formand Bjarne G. Petersen i sin beretning til generalforsamlingen.

Videreførelsen af bolig-jobordningen frem til udgangen af 2014, frigivelse af 4 milliarder til renoveringer i den almene boligsektor, kommunernes mulighed for i år at bruge 2 milliarder ekstra på anlægsarbejder, dog inden for den eksisterende økonomiske ramme samt en generel opprioritering af efteruddannelsesindsatser var de elementer i vækstplanen, Bjarne G. Petersen fandt positive.

Finansieringen af de gode tiltag – besparelser på SU og kontanthjælp og

nedskæringer i det offentlige forbrug – kaldte han derimod negativ, ikke mindst, fordi provenuet herfra for en stor dels vedkommende bruges på at lette selskabsskatten, sænke afgifterne på øl og sodavand og øge erhvervslivets fradrag for hotel- og restaurationsbesøg.

»Generelt må man jo nok sige, at regeringens politik stadig ikke svarer til de forventninger som de fleste af os havde før regeringsskiftet. Nok vandt S og SF ikke valget, men at det alene skulle være Radikales skyld, at der er en så markant skævvridning i den førte politik til fordel for de bedre stillede grupper i vort samfund, tror nok ingen på,« sagde Bjarne G. Petersen, der vurderede, at regeringen bliver nødt til at lægge kursen om til fordel for de ikke mindre privilegerede

medlemmer af samfundet, hvis den skal have nogen som helst chance for at opnå genvalg.

De første 11 er faldet

De nye dagpengeregler trækker sit blodige spor også blandt de københavnske blikkenslagere. Ved udgangen af uge 11 (17. marts) var Byggefagenes Arbejdsløshedskasse Københavns-kontor holdt op med at udbetale dagpenge til 11 ledige medlemmer.

Samme hårde skæbne venter 23 af deres kolleger i perioden frem til 1. juli 2013. Tallet kan blive både højere og lavere. Højere, hvis beskæftigede, som er tæt på afgrunden, bliver arbejdsløse, og lavere, hvis der blandt de 23, som står til at falde ud frem til 1. juli, er nogle, som kommer i arbejde.

Formanden for Rør og Blik, Bjarne G. Petersen, udtrykte på generalforsamlingen skuffelse over regeringens og arbejdsgivernes indsats i forhold til de udfaldstruede.

»Regningens akutpakke har ingen som helst værdi haft for vores medlemmer. Der er dags dato (23. april, red.) ikke registreret en eneste, som er kommet i arbejde gennem ordningen, og

TEKNIQs løfte om en hjælpende hånd har vist sig at være løs snak,« sagde formanden og opfordrede folkene til at kontakte fagforeningen, når deres firma søger nye medarbejdere.

»Vi vil så kontakte de af vores kolleger, der står til af miste dagpengeretten, så de kan søge jobbet på samme vilkår som andre.«

Medlemstallet stiger!

Siden april 2012 er antallet af fuldt betalende svende-medlemmer af Rør og Blik steget med 11, så det på opgørelsesdagen i april 2013 var på 1999.

I samme periode er antallet af svende, som kun er medlemmer af a-kassen, steget med 17 til 107, antallet af efterlønnede er faldet med 14 til 54 og antallet af ledige er gået fra 254 til 217.

Træge lokalforhandlinger

Tillidsfolk og faglige klubber på vvs-arbejdspladserne har stadig, som tilfældet har været de seneste fire-fem år, svært ved at få trukket arbejdsgiverne til truget, når det handler om at få indgået eller fornyet lokalaftaler.

Rør og Blik har således bare kendskab til indgåelse af to lokalaftaler i løbet af de første fire måneder af 2013.

»Det er ikke, fordi aftalerne giver så meget, men de betyder dog, at medarbejdere de pågældende steder ikke får deres timeløn udhulet af inflationen, hvilket desværre ikke er tilfældet ret mange andre steder« sagde Bjarne G. Petersen og opfordrede folk til nu at komme i gang med lokalforhandlingerne.

»Arbejdsgiverne er ovre krisen og tjener penge igen. Selv TEKNIQ anerkender, at virksomhederne har konsolideret sig og er bedre rustede til nye udfordringer,« påpegede formanden for Rør og Blik

Opmåling satte rekord i 2012

772.000 kroner. Så meget tjente Rør og Bliks opmålerafdeling, det vil i praksis sige Karsten Pedersen, på at måle akkordarbejde op sidste år.

Det var 280.000 kroner mere end året før, og den i øvrigt højeste indtjening i nyere tid.

Det er, har bestyrelsen i Rør og Blik vurderet, mere end en opmåler i længden kan klare. På den anden side er det heller ikke helt nok til, at der er økonomi i at have to opmålere ansat.

Løsningen på dilemmaet er blevet, at faglig organisator Martin Bruun er trukket ind som ekstra opmåler i

spidsbelastningssituationer.

Formand Bjarne G. Petersen forsikrede generalforsamlingen om, at der hermed ikke er lagt op til en nedprioritering af organiseringsindsatsen.

»Det, at den faglige organisators tid nu også bruges til opmåling må ikke føre til, at den positive udvikling i medlems-tallet stopper. Derfor vil det være sådan, at de faglige sekretærer i situationer kan blive nødt til at udføre en del af organisatorens opgaver, for hvervning og fastholdelse af medlemmer vil som sagt stadig være højt prioriteret i fagforeningen«

Valget til bestyrelsen

Der blev afgivet 77 gyldige stemmer samt 1 ugyldig og 1 blank. De fire kandidater opnåede følgende stemmetal:

Jørgen Hansen	40
Jimmi Hakmann Nielsen	40
Max Nissov – Johannsen	22
Brian Marker	18
Jørgen Hansen og Jimmi Hakmann	

Nielsen er valgt for et år, mens Max Nissov- Johannsen indtræder i bestyrelsen på den tomme plads efter Christian Ingebrect Jensen og skal på valg igen allerede på efterårsgeneral-forsamlingen. Brian Marker er suppleant til bestyrelse.

Lovændring

I 2011 skete en slankning af bestyrelsen i Rør og Blik, da generalforsamlingen satte antallet af medlemmer ned fra 11 til 9, men holdt ved reglen om, at der skulle være syv medlemmer til stede, for at den var beslutningsdygtig.

Syv ud af ni er så mange, at det i forbindelse med ferie, sygdom og andet lovligt fravær har givet problemer med beslutningsdygtigheden. Derfor foreslog bestyrelsen tallet sat ned fra syv til seks, hvilket en enstemmig generalforsamling tilsluttede sig.

343.000 i underskud

Rør og Blik skulle ifølge budgettet være kommet ud af 2012 med et mindre overskud. Når året i stedet endte med at give et underskud på 343.000 kroner, skyldtes det en uforudset regning på 585.000 kroner, som fagforeningen har betalt som sin del af omkostningerne ved istandsættelsen af Byggefagenes Hus på Lygten, en istandsættelse, der blandt andet har givet en hørbar forbedring af akustikken i huset.

DEBATTEN

ALLAN LEEGAARD: For hver dårlig svejsning, man har lavet, skal der mange gode til at opveje den, der gik galt. Det ved vi, der er til steder her, alt om.

Om regeringen må man sige, at den har begået en del dårlige svejsninger, men ret skal være ret, der har da også været nogle gode imellem. Personligt vil jeg pege på indsatsen mod den udenlandske arbejdskraft. Vi har fået bedre adgang til RUT-registeret over udenlandske firmaer, som opererer i Danmark, ligesom der er kommet skærpede sanktioner mod de af dem, som overtræder reglerne.

Lad mig endvidere nævne de kurser i regnskabsforståelse, vi i fagforeningen udbyder. Kurserne i regnskabsforståelse arrangeres i samarbejde med AOF og det første af dem, hvortil der er enkelte ledige pladser tilbage, løber af stabelen 11. juni.

HENRIK W. PETERSEN: Vi må give regeringen, at den trods alt har givet også redskaber i kampen mod social dumping, men ellers ser det ud til, at vi for første gang i danmarkshistorien står med en regering, der målrettet arbejder på ikke at blive genvalgt.

Jeg er enig med Bjarne, når han i sin beretning siger, at det er positivt, at der er fremgang i opmålingen. En anden ting, som jeg synes han glider lidt let hen over, men som er ekstremt positivt er, at medlemstallet i København inden for det sidste år er steget. Sådan er det, kan jeg forsikre jer om, ikke i forbundets tre andre kredse. Det synes jeg, at man

i København skulle klappe sig selv på skulderen over.

BJARNE ØRBEKKER: Vi som blikkenslagere har ikke de store forudsætninger for at gå ind i det regnskabstekniske, det eneste vi kan, er at se på, hvad pengene bliver brugt til og om vi synes, det er fornuftigt. En stor post på vores regnskab er lønninger, dem bruges der knapt 7 millioner kroner på om året, og da der er 13 ansatte, snakker vi om cirka en halv million per hoved. Sidst jeg var i arbejde, havde jeg en kollega, som stod i den kristelige fagforening, og det gav anledning til mange diskussioner. En af de ting han havde ondt i røven af, var lønningerne i fagforeningerne. Jeg ved, at vores fagforeningspampere tjener godt, men også, at de gules pampere tjener betydeligt mere. Fidusen for dem er, at de ikke laver noget, og derfor ikke behøver at være så mange. Men fortæl mig, hvad I tjener, sådan helt nøjagtigt.

Jeg synes i øvrigt, at vi skal stemme for den politiske udtalelse om lærerkonflikten. Den er pissegod, det er lige sådan, jeg tænker om den sag. Nu er det lykkedes at knægte det meste af arbejdsmarkedet og sørge for, at det er arbejdsgiverne, der bestemmer, hvad der er at bestemme. Så er der en enkelt lille gruppe, man ikke har fået ram på endnu. Det er ligesom i Asterix, hvor Cæsar har nakket dem alle sammen, bortset fra en lille gruppe, som har forberedelsestid, hvilket Bjarne Corydon, og de der typer, synes er en kæmpe provokation. Derfor synes jeg, det er rigtig godt, at vi udtrykker vores solidaritet med lærerne herfra, og at vi giver til kende, at vi godt er klar over, at de tager en gruppe ad gangen.

PETER FOG: Det må nu være stensikkert, at den såkaldte flexicurity model er død, og at vi måske skal til at tænke helt anderledes. For eksempel satse på at sikre minimumslønninger på 185 kroner i timen. Hvorfor skulle folk ellers gå i lære, når de kan få 124 kroner på benzintanken, mens vi med fire års uddannelse kan blive spist af med 140 kroner i timen?

På vores møder i A-klubben har vi også talt om at få mesterlæren tilbage og opsat regler for, hvor mange lærlinge firmaerne skal tage ind. Man kunne for

Allan Leegaard

Henrik Juul Rasmussen

Henrik W. Petersen

eksempel sige, at der for hver fire svende skulle være en lærling. Vi synes også, at der er for mange folkeskolefag inden for de tekniske uddannelser. Det er jo folkeskolens opgave at tage sig af den side af sagen, så de tekniske skoler bør koncentrere sig om faglighed og dygtiggørelse. I lyset af flexicurity-modellens sammenbrud ønsker vi desuden mere sikkerhed i ansættelse. Det kunne være

Bjørn Due

Peter Fog

Bjarne Ørbekker

i form af et længere opsigelsesvarsel, for eksempel en måned, som det kendes fra andre brancher.

Hvad skal arbejdsgiverne så have for alt det her? De har været med til at tage vores efterløn, forkorte dagpengeperioden og forlænge optjeningsperioden, så vi har betalt, endda så rigeligt.

På vegne af de i A-klubben vil jeg udtrykke skuffelse over LO. Vi hører ikke

noget til deres internationale arbejde, og vi hører heller ikke til vores arbejdskammerater andre steder i Europa, som har gennemgået det, vi andre kommer til at gennemgå.

BJØRN DUE: Siden 2008 har vi haft et fald i bastanden af lærlinge på 30 procent. Det er 30 procent af vores fremtidige kolleger, vi mangler, og dertil kan lægges de nyudlærte svende, som har forladt faget, fordi de ikke kunne finde et arbejde. Regeringens udspil om, at vi skal have de her uddannelsescentre, risikerer, frygter jeg, at føre til, at lærlinge parkeres på de tekniske skoler, indtil mestrene kører ud og henter dem, når han skal have skruet rør, banket skiffer eller ryddet op på lageret i 14 dages tid. Der er ingen af os, som er tjent med, at de unge mennesker får en sådan type uddannelse. Vi vil have ordentlige uddannelsesaftaler og ikke de her delaftaler, hvor lærlingene mere eller mindre bruges som arbejdsdreng.

HENRIK JUUL RASMUSSEN: Nu da vi nærmer os 1. maj og feriekortene begynder at brænde i lommerne på vore kolleger, ringer de ind til mig og spørger, hvordan fanden de kan få feriepengene ud. Meget enkelt, siger jeg så, det gør I ved at afholde den optjente ferie, men det var ikke lige det, man havde i tankerne, for der skulle jo ny motor i bilen – eller noget andet pis. Kravet herfra må være, at man af hensyn til sit eget helbred og i solidaritet med arbejdsløse kolleger, holder sine fem ugers ferie og fem feriefridage.

Noget andet, som også irriterer mig, og som jeg hører, om og om igen, er, at man arbejder over i stor stil og får penge for det. Da jeg var ung svend, lød parolen 'vi overarbejder ikke på nyt' og det overarbejde, vi er nødt til at udføre på hospitalsbyggerier og lignende, det afspadsrer vi. Det mener jeg, vi skal have sat i system igen. Det er sørgeligt i en situation med over 200 arbejdsløse, hvoraf nogle står i fare for at miste deres forsørgelsesgrundlag, at folk så kun tænker på, hvordan de kan få deres feriepenge udbetalt og hvordan de kan slippe for at afspadsere.

BJARNE G. PETERSENS REPLIK: Det kan godt være, at det ikke er regerin-

gens fortræffeligheder, vi taler mest om, men jeg er da enig med Allan Leegaard i, at regeringen har gjort vores arbejde mod social dumping lettere, end det var under den borgerlige regering.

Henrik W. Petersen omtaler det positive i, at der måles mere op, og det kan jeg helt tilslutte mig, det er godt, ligesom jeg også synes, at det er opløftende, at vi havde medlemsfremgang sidste år, uanset, at den var beskedent.

Bjarne G. Petersen

Bjarne Ørbekker spørger, hvad vi har i løn herinde i fagforeningen. De faglige, det vil sige opmåler, organisator, faglige sekretærer og formand, er ens lønnede. Timelønnen er på 285 kroner, udregnet efter en 39 timers arbejdsuge, som er det antal timer, fagforeningen er åben, og hvor alle forventes at være til stede. Arbejde ud over 39 om ugen ydes der ikke betaling for. Bjarne Ørbekker siger videre, at arbejdsgiverne kun mangler at nakke skolelærerne. Det er jeg sådan set enig med ham i. De, der nu har så travlt med at fremstille lærerne arbejdsregler som uhyrlige, er de samme, som har været med til at indgå aftale om disse ting. Det er ikke noget lærerne selv har fundet på, der har været en modpart, som har nikked ja til, at det var sådan, det skulle være.

Peter Fog, selv om du tilsyneladende ikke tror det, så er der faktisk folk, der tjener mindre end de – efter arbejdsgivernes mening – dårligt uddannede blikkenslagere. Der er masser af områder, hvor der ikke betales mere end mindstelønnen, og de, der forlader vores fag, fordi der ikke er arbejde at få, går

typisk ud til et ufaglært job til en lusket løn, så jo, der er alt andet lige adskillige gode grunde til at tage en uddannelse, og på et eller andet tidspunkt bliver tiderne vel også anderledes.

Flexicurity-modellen har spillet fallit, siger ud, og ønsker derfor længere opsigelsesvarsler. Der er en del til stede her i dag, som kan huske de lange opsigelsesvarsler, vi havde under Jernet, 56 dag, tror jeg varslet var på. Det resulterede bare i, at folk altid gik rundt med en fyreseddel i baglommen. Hvis der var fyringer i luften, fik folkene en fyreseddel, og når det så blev aktuelt, havde de måske en uge tilbage varslet. Kom der arbejde, så folk kunne blive i firmaet, blev den gamle fyreseddel bare skiftet ud med en ny. Der har aldrig for vores vedkommende været garanti for beskæftigelse på baggrund af lange opsigelsesvarsler.

Jo, jeg kunne også nogle gange godt tænke mig klarere udmeldinger fra LO, men LO melder kun ud, hvad medlemsforbundene er enige om. Uanset hvem der er LO-formand og LO-sekretærer, så komme de aldrig til at sige noget, der er i strid med det, de store medlemsforbund, 3 F, HK, FOA og deslige, på forhånd har sanktioneret. Når LO ikke melder ud, så er det altså fordi toppen i dansk fagbevægelse ikke vil have det.

Henrik Juul, jeg er meget enig med dig i dine bemærkninger om afspadsering af overarbejde og afholdelse af ferie. Der skal holdningsændring til. Jeg ved godt, at da der var go på i 2005 og 2006, var der næsten ingen grænser for, hvor meget overarbejde man kunne få. Tiderne er blevet andre, men det er som om denne trend er ført videre til skade for vores ledige medlemmer. Opgaven er derfor at få overarbejdet decimeret og

sørge for, at det, der måtte forekomme, afspadseres efter reglerne. Det er den eneste måde, vi kan få firmaerne til at tage nye folk ind, for arbejdsgiverne har regnet ud, at det er billigere for dem at have to mand på overarbejde til at udføre tre mands arbejde, end det er at ansætte den tredje medarbejder.

GENERALFORSAMLINGENS UDTALELSE

Planlagt overfald

Arbejdskampen om lærernes arbejdstid er at sammenligne med en fodboldkamp mellem FC Barcelona og Brønshøj Boldklub, resultatet er givet på forhånd som det er det, når arbejdsgivere, regeringsmagt og den fagretslige jura puljer deres kræfter og kaster sig over landets skolelærere under Danmarks Lærerforening.

Nogen fair kamp er der nemlig ikke tale om. For et overenskomssystem, hvis succes afhænger af parternes gode vilje og ærlige anstrengelser, er det problematisk, på længere sigt endda ødelæggende, hvis den ene part er meget stærkere end den anden og bruger sin overvældende magt til at tryne sin modstander.

Men det er just det, der har været KL's målsætning i overenskomstforhandlingerne med lærerne: Giv os, hvad vi vil have, eller I får kærligheden at føle. Beviserne på, at overfaldet på

lærerne er planlagt, er mange og vel-dokumenterede. I regeringens forslag til ny indretning af folkeskolen, almindeligvis omtalt som heldagsskolen, står det sort på hvidt, at reformen skal finansieres gennem fjernelse af lærernes arbejdstidsregler.

Forelagt disse og andre eksempler på tæt sammenspil på arbejdsgiversiden, svarer finansminister Bjarne Corydon (S) og KL's chefforhandler, borgmester Michael Ziegler (C) hver gang og som efter fælles overenskomst 'konspirationsteori'. Det gør bare ikke indtryk, når man ser, at regeringens forslag til ny vækstplan indeholder besparelser på 12 milliarder kroner ved effektivisering af den offentlige sektor og FOAs og andre organisationers uro for, at det bliver deres tur næste gang er nok ikke helt ubegrundet.

Overenskomstforhandlingerne på det private arbejdsmarked, som

starter i 2014, står over for et lignende pres. Politikere og arbejdsgivere har samstemmende udtrykt holdning om, at produktionsomkostningerne skal nedbringes og i deres terminologi er der kun en løsning på det problem, lønnen skal ned eller som minimum holdes i ro.

Vi i Blik og Rør kender den medicin, vi har i de sidste fire år haft en reallønstillbagegang svarende til, at hver time-lønsansat blikkenslager og rørlægger har mistet kr. 50.000 og det har hverken skabt flere arbejdspladser eller afhjulpet den økonomiske krise.

Så vores opfordring til regering og folketing, hold fingrene fra overenskomstforhandlingerne, både nu og i 2014 og lad arbejdsmarkedets parter selv forhandle uden politisk indblanding.

Guldnåle overrakt på Ravelinen

Modtagere af guldnåle samt æresmedlemsskab af Blik- og Rørarbejderforbundet for 50 års uafbrudt medlemskab – fra venstre mod højre: Jørgen Brandt, Poul H. Petersen, Knud Gerhard Olsson, Søren Preben Larsen, Roberts Eilersen og Sven Amstutz-Jensen.

Uddelingen fandt sted onsdag den 8. maj i forbindelse med Pensionistforeningens skovtur, som igen i år gik til Restaurant Ravelinen på Christianshavn.

Run på opmålerkurser

Efter en vis stilstand på grund af manglende interesse blandt medlemmerne er der nu igen kommet gang i Rør og Bliks opmålerkurser.

I april gennemførte 9 medlemmer med forhåndskendskab til rørprislisten/ fjernvarmeprislisten over to torsdage kurset i brugen af fagforeningens elektroniske opmålerprogram.

18 medlemmer deltog i det andet kursus, som løb over to torsdage i maj og var henvendt til medlemmer uden særligt kendskab til rørprislisten.

Opmåler Karsten Petersen glæder sig over interessen, selv om han godt er klar over, at succes'en har en dyster bagside.

»Når så relativt mange pludselig synes, det er interessant at lære at bruge de redskaber, som sætter en i stand til at måle værdier af arbejdet op, er det udtryk for, at det er hårde tider.

Slumpakkorder, der giver penge, er

det blevet meget sværere at få arbejdsgiverne med på. Der ud over hører jeg medlemmer sige, at de er nervøse for, at arbejdsgiverne snyder på løn-vægten. Det er altså også for at lære at beskytte sig mod snyd, at man kommer på op-

målerkursus,« siger Karsten Petersen.

Næste opmålerkursus gennemføres, når 12-15 medlemmer har vist deres interesse. Det gør man ved at melde sig til i fagforeningen.

Døde

230121	Børge Edvard Andersen	13.05. 2013	290732	Johannes Eigil Jørgensen	10.01. 2013
220345	Per Bjørn Andersen	17.04. 2013	271140	Knud Erik Jørgensen	08.05. 2013
180427	John Amorøe Ansbøl	09.02. 2013	251139	Bent Alfred Nielsen	04.03. 2013
010326	Arne Niels Gonnsen	18.03. 2013	051046	Jan Boye Petersen	08.05. 2013
020631	John Rudolf Hansen	11.04. 2013	160654	John Vollertsen	26.02. 2013

Efterårsprogram i Pensionistklubben

Alle medlemsmøder holdes på Lygten og starter kl. 10.00

Mandag 26. august: Medlemsmøde. Tilmelding til Lyngby Sø. Pris 150 kr.

Onsdag 18. september: Bådfarten Lyndby Sø, Sorgenfrivej 23, kl. 10.30. Efter sejladsen frokost i Lyngby Roklub.

Mandag 30. september: Medlemsmøde. Tilmelding til sporvejsmuseet Skjoldenæsholm. Pris 200 kr.

Onsdag 9. oktober: Udflugt til Skjoldenæsholm, bag efter frokost i Kudskehuseet. Mødetid kl. 09.00.

Mandag 28. oktober: Medlemsmøde.

Tilmelding til Den Blå Planet, Nordeuropas største akvarium. Pris 150 kr.

Onsdag 13. november: Besøg i Den Blå Planet. Mødetid 10.45, nærmeste metrostation er Kastrup. Efter besøget frokost et sted i nærheden.

Mandag 25. november: Medlemsmøde. Tilmelding til julefrokost. Pris 150 kr.

Onsdag 4. december: Julefrokost.

Skrap møster, hvem er hun?

Den beslutter man (halveringen af dagpengeperioden, red.) midt i en benhård økonomisk

krise. Men da folk den 1. januar for alvor begynder at miste deres dagpenge, var der ikke én eneste af vores store arbejdspladser, der rørte på sig. Ikke én! Jeg ved godt, at de alle sammen er bange for at miste deres job, men så handler det om at protestere i tide. Det er fantastisk, at de bare hytter sig.»

Svifter fagbevægelsen i den situation?

»Dele af den gør. Jeg synes ikke, at Dennis Kristensen svifter. Jeg ved godt, at de ikke kan fordrage ham i LO-toppen, men han tør sige noget, og han slås for sine medlemmer. Men ellers er det for tyndt...«

Se svar side 3, venstre spalte for neden.

Nedsat kontingent til ledige og syge

Arbejdsløse og sygemeldte medlemmer i kategori A, det vil sige fuldt betalende ordinære medlemmer, kan søge om nedsat kontingent hver gang de uafbrudt har været ledige eller sygemeldte i en periode på 17 uger. For at være omfattet af ordningen skal man have aktuelt A-medlemskab af Rør og Blik (Kreds København) i

mindst et halvt år. Først herefter tæles de 17 uger.

Der vil rent teknisk blive tale om en fritagelse for kredskontingent i 50 dage svarende til 550 kr. Nedsættelsen gælder fra ansøgningen er modtaget og bevilget.

Ansøgningen skal være skriftlig enten på nedenstående formular, der

fremover vil være i hvert nummer af Utætheden, eller på mail til fagforeningen på kbh@blikroer.dk.

På ansøgningen skal medlemmets navn, personnummer og startdato for ledighed/sygeperiode fremgå. Ved ansøgning på grund af sygdom skal foreligge dokumentation.

Ansøgning om nedsættelse af fagforeningskontingent efter 17 ugers uafbrudt ledighed eller sygdom. Ved ansøgning på grund af sygdom skal foreligge dokumentation.

Navn:

Personnummer:

Startdato for ledighed eller sygeperiode:

Sendes til Rør og Blik, Lygten 10, 2400 Kbh. NV eller på mail: Kbh@blikroer.dk

Nye pladser

Firma	Arbejdspladsen	Arbejde
Christoffersen & Knudsen	Nordvænget	Renovering
DTEK A/S	Teglholtsgade 16	Nybyg
Jeudan Servicepartner A/S	Frydenlundsvej 30	Rør i jord (varme)
ENCO A/S – VVS	Rosagervej 19	Nybyg/renovering
GL-VVS	Teglholtsgade 39	Nybyg
Henriksen & Jørgensen A/S	Markskellet 17	Renovering

Nye arbejdsmiljø-repræsentanter

Firma	Arbejdsmiljørepræsentant
CG Entreprise A/S	Claus Fischer
Lindpro A/S	Morten Bye-Sørensen
ENCO A/S – VVS	Kasper Sørensen (Ekstern)
Engelgaard VVS Teknik A/S	Thomas Stender Nielsen

Nye tillidsrepræsentanter

Brian Marker
Øens VVS Teknik A/S

Lars Vendelbo Jensen
GK Rør ApS

Dan Nielsen Dalsgaard
Haugaard & Omegnens
VVS A/S

Lars Halling
Andersen & Heegaard A/S

Pensionistklubben

Møde sidste mandag i måneden.
kl.10.00 i Byggefagenes Hus.

Formand for klubben er:
Finn Iwanouw
mobil: 2327 0890

Din gode historie

Ring/skriv idéer og forslag
til Utætheden.
Kontakt journalist Ivan
Enoksen på 3583 2422 eller
ive@blikroer.dk

Åbningstider

Fagforeningen

Mandag-onsdag: 8.00-16.00

Torsdag: 8.00-17.00

Fredag: 8.00-14.00

Telefon: 3583 2422

A-kassen

Mandag: 9.00-11.30

Tirsdag: 9.00-11.30 og 15.00-16.30

Onsdag: Lukket

Torsdag: 9.00-11.30 og 15.00-16.30

Fredag: 9.00-11.30

Rådgivningen ved Annette Kappel

Mandag 08:00 – 14:30

Onsdag 08:00 – 11:00

Torsdag 08:00 – 17:00

Efterlønsklubben

Efterlønsklubben holder møde på Lygten
kl. 10.00 **første mandag i hver måned**,
bortset fra i juni, juli og august.

Kontaktperson: Bjarne Møller

mobil: 2445 8701

A-klubben

Møde hver man. kl.10.00 i Byggefagenes Hus

Kontakt til klubben:

arbejdslosvvs@live.dk og mobil: 2688 2077

KALENDER

Bestyrelsesmøder

Tirsdag 11. juni

Tirsdag 27. august

Tirsdag 24. september

Tirsdag 22. oktober

Generalforsamling

Tirsdag 29. oktober

Landsdækkende tillidsmandsmøde i Nyborg

Lørdag den 23. og søndag den 24. november

1. maj i Byggefagenes hus

